

Тема 2. Методи розрахунку ймовірностей

План лекції.

1. Статистичний підхід.
2. Геометрична ймовірність.
3. Правило додавання.
4. Умовна ймовірність події та правило множення.
5. Формула Бернуллі.

Література:

1. Конспект лекцій. URL:
<https://drive.google.com/drive/folders/1jYAJHdSefxIUX4RQxmhGS50gxqPH7wci?usp=sharing>
2. Кучук Г. А., Кучук Н. Г. Теорія ймовірностей. Част. 1: навчальний посібник. Харків : НТУ «ХПІ», 2024. 229 с. URL: <https://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/80011>
3. Теорія ймовірностей : навч. посіб. для студ. спеціальності 121 «Інженерія програмного забезпечення» / КПІ ім. Ігоря Сікорського; уклад.: О.В. Барабаш, А.П. Мусієнко, О.В. Свинчук. – Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2021. – 193 с. URL:
https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/42046/1/Navch_Posib_Teor_Ymovirn_BarabashO_MusienkoA_SvynchukO.pdf
4. Теорія ймовірностей та математична статистика: навчальний посібник / О. І. Огірко, Н. В. Галайко. – Львів: 2017. – 292 с. URL:
<http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/629/1/%D1%82%D0%B5%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F%20%D0%B9%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B5%D0%B9%20%D0%BF%D1%96%D0%B4%D1%80%D1%83%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%BA.pdf>
5. Навчальний посібник з дисципліни «Теорія ймовірностей, імовірнісні процеси та математична статистика». Курс лекцій. Частина 1 / Павлов О.А., Гавриленко О.В., Рибачук Л.В. – Київ: КПІ, 2021. – 154 с. URL:
https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/41672/3/Posibnyk_Pavlov-Havrylenko-Rybachuk_KonspLek-1.pdf

1. Статистичний підхід

Отже, ми вміємо підраховувати ймовірності при дослідах, що мають симетрію «випадків». Переважна більшість подій за класичною формулою не обчислюється.

Приклад: 1) гральна кістка зі зміщеним центром ваги;

2) потрапляння в ціль під час пострілу;

3) вихід з ладу технічного пристрою протягом доби роботи.

Припустимо, що кожна з випадкових подій має якусь ймовірність, укладену між 0 і 1. Для симетричних дослідів правильне класичне визначення

ймовірності: $\frac{m}{n}$. Для прикладів 1-3 справа складніша: необхідні експерименти, статистика.

Частота події А в серії дослідів – це відношення числа дослідів, у яких з'явилася подія А до загальної кількості дослідів. Частота (статистична ймовірність), $p^*(A) = \frac{M_A}{n}$. При невеликому n p^* випадково, при $n \rightarrow \infty$ p^* стабілізується, наближаючись до стійкої величини:

- зі збільшенням n частота події наближається до ймовірності;
- наближення йде повільно, але явно простежується на статистичному матеріалі;
- коливання частоти біля ймовірності носять довільний, незакономірний характер.

! Ймовірність не математична границя частоти !

X_n сходиться по ймовірності до a , якщо для $\forall \varepsilon \rightarrow 0$ ймовірність нерівності $|X_n - a| < \varepsilon$ із збільшенням n наближається до 1.

Недолік. Треба надто багато дослідів.

2. Геометрична ймовірність

У деяких випадках прийом безпосереднього підрахунку ймовірностей допускає поширення на випадок незліченної множини елементарних подій. Наприклад, у межах області Ω відзначається випадково точка a (всі точки рівноправні, ніяке місце не має переваги). Тоді

$$p(A) = p\{a \in A\} = \frac{S_A}{S_\Omega}.$$

Приклад 1) На відрізку L довжини 20 см вміщено менший відрізок l довжини 10 см. Знайти ймовірність того, що точка, навмання поставлена на більший відрізок, потрапить також і на менший відрізок. Передбачається, що можливість попадання точки на відрізок пропорційна довжині відрізка і не залежить від його розташування.

Відповідь. $P(A) = \frac{10}{20} = \frac{1}{2}.$

Приклад 2) У колі радіусу R вміщено менший круг радіусу r . Знайти ймовірність того, що точка, навмання кинута у велике коло, потрапить також і в мале коло. Передбачається, що ймовірність попадання точки в коло пропорційна площі кола і залежить від його розташування.

Відповідь. $P = \frac{r^2}{R^2}.$

3. Правило додавання.

Правило складання ймовірностей з точки зору теоретико-множинного підходу є однією з аксіом при визначенні поняття ймовірності:

$$P\left(\sum_{i=1}^n A_i\right) = \sum_{i=1}^n P(A_i), \text{ якщо всі } A_i - \text{ несумісні.}$$

Наслідок 1. Якщо кілька подій утворюють повну групу несумісних подій, то їх ймовірність дорівнює 1.

Доведення. З властивості повноти випливає, що $\sum_{i=1}^T A_i = \Omega$, отже

$$P\left(\sum_{i=1}^n A_i\right) = P(\Omega) = 1.$$

З іншого боку, внаслідок несумісності, за правилом складання

$$P\left(\sum_{i=1}^n A_i\right) = \sum_{i=1}^n P(A_i) = 1, \text{ тобто теорема доведена.}$$

Наслідок 2. Сума ймовірностей протилежних подій дорівнює одиниці, тобто. $P(A) + P(\bar{A}) = 1$.

Наслідок 3. Для сумісних подій $P(A+B) = P(A) + P(B) - P(AB)$

$$P(AB) = P(A) + P(B) - P(A+B).$$

Приклад. У лотереї 1000 квитків: 1 – 500 гр, 10 – по 100 гр, 50 – по 20 гр, 100 – по 5 гр, інші без виграшу. Якою є ймовірність виграшу не менше 20 гр.

Розв'язання. A - виграш ≥ 20 гр.; A_{20} – рівно 20 гр, A_{100} – рівно 100 гр, A_{1000} – рівно 1000гр.

A_{20} , A_{100} , A_{1000} - несумісні, $A = A_{20} + A_{100} + A_{1000}$, отже, за правилом додавання

$$P(A) = P(A_{20}) + P(A_{100}) + P(A_{1000}) = \frac{50}{1000} + \frac{10}{1000} + \frac{1}{1000} = 0,061.$$

4. Умовна ймовірність події та правило множення.

Ймовірність деякої випадкової події A часто змінюється, якщо вже відомо, що сталася подія B .

Приклад. У урні 5 білих та одна чорна куля. Подія A – дістається біла куля; подія B – дістається чорна куля.

$P(A) = 5/6$. Нехай до події A сталася подія B . Тоді в нових умовах ймовірність події A зміниться і дорівнюватиме 1.

Очевидно, що розглянуті в прикладі ймовірності події A треба розрізняти.

Введемо визначення залежних та незалежних подій.

Визначення. Подія А називається незалежною від події В, якщо ймовірність події А не залежить від того, чи відбулася подія В чи ні. В іншому випадку події називаються залежними.

Визначення. Імовірність події А, обчислена за умови, що мала місце інша подія, називається умовною ймовірністю події А і позначається $P(A/B)$.

Тоді у наведеному вище прикладі $P(A) = 5/6$, а $P(A/B) = 1$.

Теорема. Умовні ймовірності розраховуються за такими формулами:

$$P(A / B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)}, P(B) \neq 0;$$

$$P(B / A) = \frac{P(A \cap B)}{P(A)}, P(A) \neq 0.$$

Наслідок 1. (Правило множення).

$$P(AB) = P(A) \cdot P(B/A) = P(B) \cdot P(A/B).$$

Наслідок 2. Для незалежних подій

$$P(AB) = P(A) \cdot P(B).$$

Наслідок 3. Властивості залежності чи незалежності подій завжди взаємні (тобто якщо подія А не залежить від події В, то і подія В не залежить від події А).

Зауваження. У загальному випадку $P(B/A) \neq P(A/B)$.

У розглянутому прикладі $P(A/B) = 1$;
 $P(B/A) = 1/5$.

Для двох подій вводяться такі поняття, як попарна незалежність і незалежність у сукупності.

Визначення. Декілька подій називаються попарно незалежними, якщо незалежні між собою будь-які два з них.

Визначення. Декілька подій називаються незалежними в сукупності, якщо ймовірність кожного з них не змінюється при настанні інших подій, взятих в будь-якій комбінації і в будь-якому числі.

Незалежність подій у сукупності є більш жорсткою вимогою, ніж їхня попарна незалежність.

Приклад. У коробці є чотири квитки з номерами 110, 101, 011, 000. Нехай події А, В і С полягають у тому, що, відповідно, перша, друга та третя цифра номера навмання витягнутого квитка дорівнює 1. Легко показати, що $P(A) = P(B) = P(C) = 1/2$; $P(B/A) = P(B/C) = 1/2$; $P(C/A) = P(C/B) = 1/2$; $P(A/B) = P(A/C) = 1/2$. Отже, події А, В та С попарно незалежні. Однак, якщо відбулися події А і В, то подія стає неможливим, тобто. події А, В та С незалежними в сукупності не є.

Теорема. Якщо кілька подій A_1, \dots, A_n незалежні в сукупності, то $P(A_1 \cdot \dots \cdot A_n) = P(A_1) \cdot \dots \cdot P(A_n)$.

Теорема. Якщо кілька подій A_1, \dots, A_n попарно незалежні, то

$$P(A_1 + \dots + A_n) + P(\bar{A}_1 + \dots + \bar{A}_n) = 1.$$

Наслідок 4. Якщо A і B незалежні, то незалежні наступні пари подій:

$$\bar{A} \text{ и } \bar{B}; A \text{ и } \bar{B}; \bar{A} \text{ и } B.$$

Доведення. (Для A і \bar{B}).

$$\left. \begin{array}{l} A = AB + A\bar{B} \\ AB \text{ и } A\bar{B} \text{ несовместны} \end{array} \right\} \Rightarrow P(A) = P(AB) + P(A\bar{B}) = P(A) \cdot P(B) + P(A\bar{B}) \Rightarrow$$

$$\Rightarrow P(A\bar{B}) = P(A) - P(A) \cdot P(B) = P(A)(1 - P(B)) = P(A) \cdot P(\bar{B}), \text{ ч.т.д.}$$

Насправді під час вирішення завдань зазвичай застосовуються як правило додавання, так і правило множення. При цьому подія, ймовірність якої потрібно визначити, представляється у вигляді суми кількох несумісних подій (варіантів даної події), кожна з яких, своєю чергою, є добутком подій.

Приклад. В урні 10 білих та 15 чорних куль. Знайти ймовірність того, що дві вийнятих навмання кулі мають різний колір?

C - аналізована подія;

$C = A_{бч} + A_{чб}$ де $A_{бч}$ - спочатку білий, потім чорний

$A_{чб}$ - спочатку чорний, потім білий;

Події $A_{бч}$ та $A_{чб}$ несумісні.

$A_{б}$ - вийнята біла куля; $A_{ч}$ - виймуть чорну кулю.

$$P(C) = P(A_{бч} + A_{чб}) = P(A_{бч}) + P(A_{чб}) = P(A_{б})P(A_{ч} / A_{б}) +$$

$$+ P(A_{ч})P(A_{б} / A_{ч}) = \frac{10}{25} \cdot \frac{15}{24} + \frac{15}{25} \cdot \frac{10}{24} = 2 \cdot \frac{10 \cdot 15}{25 \cdot 24} = 1/2.$$

5. Формула Бернуллі

В теорії ймовірностей зустрічаються завдання, коли проводиться ряд дослідів і цікавить кількість вдалих дослідів, а не результат конкретного дослідів.

Визначення. Декілька аналогічних дослідів називаються незалежними, якщо ймовірність результату кожного з них не залежить від інших.

Приклади. 1) кілька кидань монети;

2) кілька пострілів за однакових умов.

Нехай проводиться n незалежних дослідів, у яких цікава для нас подія A може з'явитися з ймовірністю p і не з'явитися з ймовірністю $q = 1 - p$.

Теорема. Імовірність того, що подія А з'явиться рівно в m дослідах ($m \leq n$) дорівнює

$$P_{m,n} = C_n^m p^m q^{n-m} \text{ (формула Бернуллі).}$$

Примітка 1. $P_{m,n}$ – член розкладання бінома $(p + q)^n = \sum_{m=0}^n C_n^m p^m q^{n-m}$.

Зауваження 2. Врахувати $p + q = 1$.

Приклад. По мішені стріляють 5 разів у однакових умовах із ймовірністю влучення 0,8. Яка ймовірність рівно 4 влучень?

Рішення.

$$P_{4,5} = C_5^4 0,8^4 \cdot (1 - 0,8) = \frac{5!}{4!1!} \cdot 0,8^4 \cdot 0,2 = 5 \cdot 0,2 \cdot 0,64^2 = 0,4096 \approx 0,4.$$